

ಮರಿಯಮನ್ನಹ್ಯೆ ನಾಗರತ್ವಮ್ಮ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂದರ್ಶಕಿ ಲಲಿತಾ ಕೆ. ಹೋಸಪಾಟೆ

◆ ಗ್ರಾಮೀಣ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಕಲಾವಿದ್ಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತಾವು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಹುಮಾನಗಳಿಗೆ ಭಾಜನರಾದಿರಿ. ಈಗ ‘ಗುಬ್ಬಿ ವಿರಜ್ಞ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಅಯ್ಯಿಯಾಗಿದ್ದಿರೆ. ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಕುರಿತು ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ?

ಕಲಾವಿದರಿಗೆ, ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನ ನಾವು ಅರಿಯಲು ಸಹಾಯಕ ಮತ್ತು ಜವಾಬಾಡಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಅಯೋಜಕರಾಗಲಿ, ಅಕಾಡೆಮಿಗಳಾಗಲಿ ಹೊಡವಾಡುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರು, ಮರಿಮಾನ್ಯಗಳೂ, ಸಂಘ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಕೊಡುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಘನತೆಯ ವೌಲ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಘನತೆಯೂ ವಧಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಬಡ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದ ನಾನು, ಕನಾಟಕ ರಾಜೀವ್ ನೆ, ಕನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ದೇಂಜಗ್, ನಾಡಚೇತನ, ಭಾಗವತ, ಸೊಂಡೂರು ಮರದ ಬಸವ ಬೆಳಗು ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವಿಶೇಷಾರ್ಥಯು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭಾಜನಾದೆ. ನಾಡೋಜ ಹಾಗೂ

ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಎರಡೂ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾಗಿರುವ ಗಾನಕೋಣಿಲೆ ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಮನ್ಮಂಜರ ನಂತರ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಗೌರವ ಪಡೆದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿ ನಟ ನಾನಾದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಪ್ರಥಮ ವಾಲ್ಯುಕಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಗ್ರಾಮೀಣ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ನಟಯೂ ಎನಿಸಿದ. ವಿಜಯನಗರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮೊರೆಯಿತು. ಗುಲಬಾಗ ವಿಶ್ವದ್ವಾಲಯವು ಗವಿಳ ಹೀರೇಮರ ಅವರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿದ ‘ರಂಗಸಿರ್’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಎಂ.ಎ. ಮೂರನೇ ಸೇಮೆಸ್ಪ್ರೋಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಪತ್ರ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ‘ಗುಬ್ಬಿ ವಿರಜ್ಞ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಅಯ್ಯಿಯಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮಿಡಿಯಾಗಿದೆ.

ನಾನೇ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಪಡೆದದ್ದು ಸಾಗರದಪ್ಪ. ಆ ತಾಯಿ ಸೇವೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಷ್ಟೇ ಅಗಿಯಾ ದುಡಿದೆ. ಈಗ ಅಮ್ಮ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಉಸಿರಿಯವರೆಗೂ ಈ ಜೀವ ರಂಗಭೂಮಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.